

Astăzi, Joi, 19 Februarie, 2026

Sf. Ap. Arhip, Filimon și soția sa, Apfia

Iuda 1

¹¹ Vai lor! că au umblat în calea lui Cain, și pentru plată s'au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca'n răzvrătirea lui Core!

¹² Aceștia sunt curse ascunse¹ la agapele² voastre, fără sfială când împreună cu voi și îmbuibându-se; nori fără apă purtați de vânturi!; pomi tomnatici fără roade, de două ori uscați și dezrădăcinați!;

¹³ valuri sălbatice ale mării, care-și spumegă propria lor rușine!; stele rătăcitoare, cărora'n veac li se păstrează întunericul întunericului!

¹⁴ Dar despre ei a profețit și Enoh, al șaptelea [patriarh] de la Adam, zicând: Iată, venit-a Domnul întru miile de mii de sfinți ai Lui³,

¹⁵ ca să facă judecată'mpotriva tuturor și pe toți nelegiuții să-i mustre pentru toate faptele nele-

giuirii lor în care-au făcut fără-delege, și pentru toate cuvintele aspre pe care le-au rostit împotrivă-I păcătoșii netrebniți⁴.

¹⁶ Aceștia sunt cei ce murmură, cei nemulțumiți cu soarta lor, cei ce trăiesc după poftele lor; și gura lor grăiește vorbe umflate, pe oameni lăudându-i ca să tragă folos.

¹⁷ Dar voi, iubitorilor, amintiți-vă cuvintele prezise de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,

¹⁸ că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori trăind după poftele lor nelegiuite.

¹⁹ Aceștia sunt cei ce fac dezbinări, oameni firești⁵, care nu-L au pe Duhul.

²⁰ Dar voi, iubitorilor, zidiți-vă pe voi înșivă întru preasfânta voastră credință, rugându-vă în Duhul Sfânt.

¹ Literal: stânci marine acoperite de apă, în apropierea țărmului (primejdioase pentru navigatorii nepricepuți sau imprudenți).

² = Mesele frățești ale creștinilor.

³ Textual: miriade; număr infinit. Prin „sfinții Lui” se înțeleg îngerii Lui.

⁴ Versetele 14-15: citat din Cartea lui Enoh, operă de autoritate în tradiția rabinică.

⁵ Textual: oameni psihici; călăuziți de afecte și pasiuni instabile (spre deosebire de oamenii duhovnicești, călăuziți de criteriile sigure și puterea Sfântului Duh; distincție clară făcută și de Apostolul Pavel).

²¹ Păstrați-vă întru iubirea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea veșnică.

²² Și de unii, de cei șovăielnici, fie-vă milă⁶;

²³ iar pe alții mântuiți-i smulgându-i din foc; de alții însă fie-vă milă ntru teamă⁷, urând și cămașa ntinată de carnea lor.

²⁴ Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de toată căderea, și nainte Slavei Sale să vă pună pe voi neprihăniți, întru bucurie,

²⁵ singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru: slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai nainte de toți vecii⁸ și acum și ntru toți vecii⁹! Amin.

Luca 23

¹ Și sculându-se toată mulțimea acestora, L-au dus în fața lui Pilat.

² Și au început să-L pârască, zicând: „Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru și împiedi-

⁶ Variantă manuscrisă: (pe unii...) convingeți-i.

⁷ Asistați-i cu precauție, ca nu cumva să fiți și voi contaminați.

⁸ Literal: mai nainte de tot veacul; înainte de a se fi născut timpul și lumea.

⁹ În viitor; de-a lungul nesfârșit al timpului.

cându-l să dea dajdie cezarului și zicând că el este Hristos Împărat”.

³ Iar Pilat L-a întrebat, zicând: „Ești tu împăratul Iudeilor?” Iar El, răspunzând, a zis: „Tu o spui”.

⁴ Iar Pilat a zis către arhierei și către mulțime: „Nu găsesc nici o vină în omul acesta”.

⁵ Dar ei stăruiau, zicând că El în-tărâtă poporul învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

⁶ Iar când Pilat a auzit aceasta, a întrebat dacă omul este galileean.

⁷ Și aflând că este sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile.

⁸ Iar Irod, văzându-L pe Iisus, s'a bucurat foarte, că de multă vreme dorea să-L vadă, fiindcă auzise de El și nădăjduia să vadă vreo minune săvârșită de El.

⁹ Și I-a pus întrebări în vorbe multe, dar El nu i-a răspuns nimic.

¹⁰ Și arhieriei și cărturarii erau de față, învinuindu-L cu înverșunare.

¹¹ Iar Irod, împreună cu ostașii săi, batjocorindu-L și luându-L în râs, L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare¹⁰ și L-a trimis înapoi la Pilat.

¹⁰ Mantie de paradă, prin care Irod vrea să ridiculizeze „pretențiile” imperiale ale lui Iisus. Gestul va fi preluat de ostașii lui Pilat (Mt 27, 28; Mc 15, 17).

12 Și în chiar ziua aceea Irod și Pilat s'au făcut prieteni unul cu altul, că mai'nainte erau dușmani unul altuia.

13 Iar Pilat, chemând arhierii și căpeteniile și poporul,

14 a zis către ei: „Pe omul acesta l-ați adus la mine ca pe unul ce răzvrătește poporul; și iată că eu, cercetându-l în fața voastră, în omul acesta n'am găsit nici o vină din cele pe care voi le aduceți împotriva-i;

15 și nici Irod, căci l-a trimis îndărăt la noi. Și iată, El n'a săvârșit nimic vrednic de moarte.

16 Așadar, după ce-i voi da o pedeapsă¹¹, îl voi elibera”.

17 Și el trebuia ca de praznic să le elibereze un vinovat.

18 Dar ei cu toții au strigat, zicând: „Ia-l pe acesta și eliberează-ne pe Baraba!” –

19 care era aruncat în temniță pentru o răscoală făcută în cetate și pentru omor.

20 Iar Pilat, vrând să-L elibereze pe Iisus, le-a vorbit din nou,

21 dar ei strigau, zicând: „Răstig-

nește-l! Răstignește-l!...”.

22 Iar el le-a zis a treia oară: „Ce rău a făcut acesta? N'am găsit în el nici o vină vrednică de moarte. Așadar, după ce-i voi da o pedeapsă, îl voi elibera”.

23 Dar ei stăruiau, cerând cu strigăte mari să fie răstignit; și strigătele lor au biruit.

24 Și Pilat a hotărât să li se'mplinească cererea.

25 Și le-a eliberat pe cel aruncat în temniță pentru răscoală și omor, pe care-l cereau ei, iar pe Iisus L-a dat la voia lor.

26 Și pe când Îl duceau, au pus mâna pe un oarecare Simon Cireneul, care venea de la țarină, și i-au pus crucea, ca s'o ducă'n urma lui Iisus.

27 Și-L urmau mulțime multă de popor și femei care se băteau în piept și-L plângeau.

28 Și întorcându-Se către ele, le-a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci pe voi plângeți-vă și pe copiii voștri.

29 Că iată, vin zile'n care vor zice: Fericite sunt cele sterpe și pântecele care n'au născut și sânii care n'au alăptat!

30 Atunci vor începe să spună munților: Cădeți peste noil, și dealurilor: Acoperiți-ne!

¹¹ Concesie făcută de Pilat în fața mulțimii; o pedeapsă de „cumințire” sau avertisment, de obicei biciuirea, menită să satisfacă pofta de sânge a gloatelor întărite.

31 Că dacă fac acestea cu lemnul verde, cu cel uscat ce va fi?”¹²

32 Și alți doi erau duși, făcători de rele, ca să fie omorâți împreună cu El.

33 Și când au ajuns la locul ce se cheamă Al-Căpățânii, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta și altul de-a stânga.

34 Iar Iisus a zis: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!” Și și-au împărțit hainele Lui prin aruncare la sorți.
[...]

44 Și era acum ca la al șaselea ceas, și întineric s’a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea;

45 și s’a întunecat soarele; și catapetasma templului s’a sfâșiat prin mijloc.

46 Și Iisus, strigând cu glas mare, a zis: „Părinte, în mâinile Tale Îmi pun Duhul”. Și aceasta zicând, Și-a dat duhul.

47 Iar sutașul, văzând ceea ce se petrecuse, Îl slăvea pe Dumnezeu, zicând: „Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost!”

48 Și toate mulțimile care veniseră

la această privesc, văzând cele întâmplare, se întorceau bătându-și pieptul.

49 Și toți cunoscuții Lui, ca și femeile care-L însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.

50 Și iată un bărbat cu numele Iosif, sfetnic fiind, bărbat bun și drept

51 — acesta nu se învoise cu sfatul și cu fapta lor —. El era din Arimateea, cetate a Iudeilor, și aștepta împărăția lui Dumnezeu;

52 acesta, venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53 Și l-a coborât și l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într’un mormânt săpat în piatră, în care nimeni niciodată nu mai fusese pus.

54 Și ziua aceea era vineri și se lumina spre sâmbătă¹³.

55 Și femeile care veniseră cu El din Galileea mergeau în urmă și au văzut mormântul și cum l-a fost așezat trupul.

56 Și după ce s’au întors, au pregătit miresme și miruri; iar sâmbătă

¹² Dacă pui pe foc lemnul verde, care nu e destinat arderii (chinurile și moartea nevinovatului Iisus), ce vei face cu lemnul uscat (adevărații vinovați)?

¹³ Traducere literală. De fapt, era vineri seara (ziua pregătirii, vezi nota de la Mc 15, 42); verbul grecesc se referă la obiceiul Evreilor de a-și aprinde lămpile și felinarele de cum începea Sabatul.

s'au odihnit, după lege.¹⁴

Tâlcuire

Sfântul Apostol Iuda
vestește că va fi vai
de cei care se poar-
tă printre oameni
în chip smintitor,
se îngrașă benche-
tuind fără frică de
Dumnezeu, clocotesc

de spurcăciuni, umblă după poftele
lor, rostesc cuvinte pline de trufie
și se rup din unirea credinței. Vai!
Căci iată, vine Domnul, însoțit de
zecile de mii de îngeri ai Săi, ca să
facă judecată împotriva tuturor și
să mustre pe toți nelegiuirii pentru
toate faptele nelegiuirii lor, întru
care au făcut fărădelege.¹⁵

¹⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită
după *Septuaginta*, redactată și adnotată
de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-
nia

¹⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.